

על בני ישראל לא היה חשש רק על הכהנים ולכן מותר היה להם לבכות וְאַחֲיֵכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת הַשְּׂרָפָה, לפי שהם אין באים מאותו הצד של הכהנים ולא יזוקו.

זוהר חלק ג' פרשת שמיני דף ל"ט עמוד א'

על ידי כהנים יש יחוד והשפעות

אמר רבי שמעון, בוא וראה, [וַיִּקַּח אֶהָרֹן אֶת אֱלִישֶׁבֶע בֶּת עַמִּינָדָב וְגו'] (שמות ו, כג), [אלישבע ובת שבע הכל אחד] בת שבע מורה על דין, לנחול המלכות ולהתחזק, אלישבע, היינו שמחוברת בחדס] [וַיִּקַּח אֶהָרֹן אֶת אֱלִישֶׁבֶע, להמתיק לה, לשמחה, לחברה עם המלך בזיווג שלם, שימצאו ברכות לכל העולמות על ידי אהרן.

הכהן צריך להיות בשמחה ויתרחק מהעצבות

לפיכך צריך הכהן להמצא בהארט פנים, בשמחה, הכל כדמיון שלמעלה, שהרי על ידו ברכות ושמחות נמצאות, ועל כן נתרחק ממנו הדין והרוגז והעצבות, כדי שלא יופגם מהמקום שהוא שנקשר בו, ועל כן וְאַחֲיֵכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת הַשְּׂרָפָה, ולא הכהן, עליהם נאמר: בְּרַךְ ה' חִילוֹ וּפְעַל יָדָיו תִּרְצָה" (דברים לג, יא).

זוהר חלק ג' פרשת שמיני דף ל"ט עמוד א'

נדב ואביהו שתויי יין היו לפיכך הזהיר עכשו את הכהנים על זה

"יֵין וְשִׁכָר אַל תִּשְׁתְּ אֹתָהּ וּבְנֵיךָ אִתָּךְ וְגו'", אמר רבי יהודה, מתוך פרשה זו נשמע, שנדב ואביהו שתויי יין היו, ממה שהזהיר עתה לכהנים בזה.

יין בתחילה שמחה וסופו עצבות

רבי חייא פתח, "וַיֵּין יִשְׁמַח לְבַב אָנוּשׁ וְגו'" (תהלים קד, טו), אם הכהן רוצה לשמח, ולהמצא בהארט פנים יותר מכולם, מפני מה נאסר לו יין, הרי שמחה בו נמצאת, הארת פנים בו נמצאת, אלא לפי שהיין תחלתו שמחה, וסופו עצבות, והכהן תחלה וסוף צריך להיות בשמחה ובהארט פנים.

יין בא מצד מדרגת הלויים, וצד מדרגת הכהן הוא מים צלולים בהירים.

זוהר זיו הזוהר

כט. שניהן מרמזין על מדת המלכות.

בתחילתו שמחה לפי שנכלל ממים

רבי יוסי אמר, כל מדרגה משאלת משלה לחברתה, ונכלל הכל זה בזה, ולפיכך היין תחלתו שמחה, לפי שנכלל מן מים, ולבסוף חוזר למקומו, ומעציב ומרגיז ודן את הדין.

הכהנים יורשים מים ושמן והלויים יין

רבי אבא אמר, ממקום אחד יצאו יין ושמן ומים, מים ושמן שהם בבחינת ימין, נוטלים הכהנים בנחלה, ושמן יותר מהכל, לפי שהוא מורה על שמחה בתחלה ובסוף, שכתוב: "פֶּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יֵרֵד עַל הַזָּקֵן זָקֵן אֶהְרֹן" (תהלים קלג, ב), ויין שהוא בבחינת שמאל, נחלו הלויים להרים קול ולזמר ולא לשתוק, שהרי יין אינו שותק לעולם, ושמן בשתיקה הוא תמיד.

שמן בחינת חסד ויין בחינת דין

מה בין זה לזה, אלא שמן שהוא בשתיקה ובלחש תמיד, הוא בא מצד המחשבה^ל שהיא בלחש תמיד ואינה נשמעת, ועל כן השמן הוא מבחינת הימין, ויין שהוא להרים קול ואינו שותק לעולם, בא מצד עולם הבינה, והלויים נוחלים צד השמאל, ועומדים לזמר להרים קול, והם בבחינת דין, ולפיכך כתוב: "וְעַל פִּיהֶם יִהְיֶה כָּל רִיב וְכָל נִגְעָה" (דברים כא, ה).

אסור לכהן להכנס למקדש כשהוא שתוי יין

לפיכך הכהן כשנכנס למקדש לעבוד עבודה, אסור לו לשתות יין, שהרי מעשיו בשתיקה הם, ובשתיקה הוא מכוון במה שמכוון, ומזווג למי שנצרך לזווג, וממשיך ברכות לכל העולמות, והכל בשתיקה.

ועוד שכל מעשיו הם בסוד, והיין מגלה סוד הוא, שהרי כל פעולתו להרים קול הוא עומד.

